

Protokoll hållet vid Sundsvalls Lära-
reförenings sammankommande den 24 februari
1888.

Mötet öppnades af Ordföranden. Hr Sund-
gren höll lektion om trianglar. Föregående mötes pro-
tokollet upplästes och godkändes.

Som vanligt skulle samtal hållas med an-
ledning af den hållna lektionen, men som ingen begärde
ordet, blef det blott dervid, att ordföranden uttalade
sitt erkännande af den sammans.

På förslag af Ordf. afropades hänfva till pro-
grammets tredje fråga: "Om prämläsning i folk- och
hämnskolan." Under inledningen af densamma,
framhöll Ordf. viktigen af att genom samtal med
barnen göra dem uppmärksamma på innehållet, hvare-
efter de sänge hemma inlära det genomgånga.

Hvilka verser som skulle genomgås voro bekant ge-
nom kursföreläset för våra skolor. Emedan ingen
begärde ordet, var härmed diskussionen af den detta
ämne slut.

På förslag af af hr Wisten afropades nu till
fjärde frågan: "Huru skall en god samverkan
inom skolan ernås?" Denna fråga inleddes af un-
derlektorn. Inledningen hade följande lydelse:

"En god samverkan inom skolan har, enligt de syn-
punkter från hvilka jag har velat utgå för att få denna
fråga diskuterad, sin grund dels i lärarens förhållande
till barnen, dels i lärarepersonals förhållande emellan-
dan.

Hvad lärarens förhållande till barnen beträffar,
tro jag, är det för hvar och en, som har med lärare-
kallet att skaffa, är temligen bekant eller åtminstone
lät funnet, huru det bör vara, för att en god samverkan
inom skolan skall ernås. Jag vill därför icke spela
mycket tid på att utveckla detta; blott det vill jag hafva
sagt, att jag hoppas, det icke fins mer än en mening

härans namn den, att lärarens förhållande till barnen
barnen bör vara godt.

Skvad åter lärarepersonalens förhållande sinder
emellan beträffar, torde det blifva något vanskeligt
gare att lita på, än det för kvar och en är så fallt
klart, huru det bör vara. Innan jag går än en,
som några ex., som bevisa detta, vill jag nämna,
att jag ingalunda har skaffat mig tillfälle att ordn
härans af någon personlig förord utan helt enkelt för
sakens (skolans) eget bästa.

I ett skoldirektiv med en lärarepersonal unge-
fär så stor som vår hade B, som var lärare, skof
sat sig tilltalade att näst för examen i folkskolan ses
bort. Läraren A hade åtagit sig att i B's ställe
förhålla barnen på examensdagen. A lät frögona
haga, men om barnen icke alltid kunde gifva svar,
som han önskade få, började A i barnens och ähörar-
nes närvaro uttala åsällanden, angående deras lärares
förföringssätt, såsom varande orädd till barnens afsmåga
än gifva svar. Skvad finna barnen härigenom för tankar
om sin lärare B? Blef hans anseende härigenom bättre
bland barnen? Måne det var på detta sätt en god
samverkan inom skolan skulle emä?

Ett annat ex. En af gossarne i B's klass
hade gått flitigt i skolan förra termin af läsåret,
men, då nästa termin började, uteblef han från skolan
utan att anmäla något giltigt föfall. B var myg
ket mån om, att barnen finna lära sig ordentligt,
bland annat den ett begärd lof. Slutligen fick man
hörn, att gossen anmätt sig för inträde i konfirman-
tionskolan. Emedan han var gammal och ej begäfvad
med synnerlig förmåga, fick han tillåtelse att sluta skolan.
A brukade förestå betygens utskrifvande. När
detta skulle ske, blef fråga om den tid gossen varit
olofligt borta från skolan, hvare betygsskrifvaren
sade: "Det bruk jag mig ej om för undvikande af trassel."
Skvad tänkte nu gossen om sin lärare B, som så åsällat
oloflig frånvaro? Denna gosse berättade förhållandet

för mina kamrater, som fortfarande besökte skolan. Hvad följer häraf angående B^{ns} anseende bland barnen? Hvad tänkte de redan, om han ogillade oloflig frånvaro? Följer häraf god samverkan?

En annan ex. A hade fått särskild lindring i lästiden för att ombesörja ordentlig skolgång, mottoga rapporter från andra lärare om förekommande oordentligheter i skolan, för att sedan vidtagna åtgärder, ledande till skolans bästa. En annan lärare skulle tjänstgöra vissa timmar i A's klass. Barnen hade af biträdande läraren, hvass tillvägagångsätt visserligen var gott, men icke alltid likt A's, lärt sig ett eller annat på en sätt, som A ansåg riktigt. Han började genast i barnens närvaro uttala höfjchanda ogillanden om sin biträdande lärare. Huru blef det nu med hans anseende bland barnen? Mådde de redan ansäga sig nog pliktliga att noggrant hörsamma honom? Icke var det väl på detta sätt en god samverkan inom skolan skulle ernås?

Ännu ett ex. A besökte B i hans klass, satte i fråga om uppförandet bland barnen, hvarpå B svarade, att en af gossarne flere gånger olofligt gått från skolan. A åhörde detta liksom hela klassen, men sade ej ett ord om sitt ogillande af gossens frånvaro utan gick helt lugnt sin väg. Huru blef det härigenom med lärarens anseende bland barnen? Kan icke det var på detta sätt god samverkan skulle ernås? Hvarja vill jag svara "Nej, och åter nej", ty, om så usla betenden, som de, hvilka blifvit framhållna genom de andra förda exemplen, få fortfara inom lärarkår, så låtom oss komma det ihåg, att en oberäkneligt stor skada derigenom drabbar skolan och dess arbete.

Huru det icke bör vara angående lärauppersonalens förhållande hvar emellan har jag velat framhålla; på samma gång tagu jag mig friheten tro och hoppas, att det är självklart, huru förhållandet uti ifrågavarande hänseende bör vara. "Enighet gifven stycka är en sanning, som vi had hafva höjda skal att beakta. Jag "enighet" låtom oss tänka på det. Jag hoppas det på

hvor flere yttra sig öfver denna fråga, ty saken jag
menar skolas och dess bästa förtjänar det." Så långt
inledningen. Härpå hade herrarna Ohlsson, Nyström och
Pracht ordet. Framhålla några reflexioner öfver den gjorda
inledningen, hvilken enligt talarnes mening var något be-
synnerlig. Särskildt betonades med mycket allvar af hr Nyström, att frågan blifvit af referenten genom-
den gjord inf. ^{förd på vilgorpän!} Då förslag af hr Ohlsson beslöts, att den gjorda
inledningen skulle ordagrant införas i protokollet
och att den fjärde diskussionen skulle få utgå som
på frågan. Hr Westin var Prof. under behandlingen
af denna fråga.

Härmed stots mötet för denna gång.

N. Stenlund
Sekretess